

קצנו ותעב

בירוץ לעשיה

את הארץ

בלבדך אשר

זהדרך כמען

התשמר

זהמן אשר

יער כי לא

מושיא פי

לזר ורגל

לבבר כי

סדר ישמרא

לייר און

זיבת הארץ

בהר הארץ

שמנו ובש

לא תזס

הזהעב

אללהיך

- לזר פט

מצותה יי

פָּנָן תאכל

זר וצאנר

ירבה

יזוציאר

במזרב

אשר און

גמאכאר

ענגטך

בלבבר

כרתת און

ת חיל

בתיר כיום

ויהלכת

זווית להט

ב אשר

וחשמיין

בשכויים עם גדרול ורכ בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שכעה מי ידי נב לבני בני ענק יידעת היום
בי יהוה אלהיך הוא העבר לבני אש אכלת הוה
ישמידם והוא יכונם לבני ודורשיהם והאבדתם
מהר כאשר דבר יהוה לך אל האמור כלבר בהר
יהוה אלהיך אתם מלפניך לאכior בצדקה הביאני
יהוה לרשא את הארץ הזאת וברשות הגוים האלה
יהוה מוריישם מפניך לא בצדקה ובעיר לבבר
אתה בא לרשא את ארץם כי ברשות הגוים האלה
יהוה אלהיך מוריישם מפניך ולכונן הקים את הדבר
אשר נשבע יהור לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב
ירדעת כי לא בצדקהך יהוה אלהיך נתן לך את
הארץ הטובה הזאת לרשותה כי עם קשיה ערפת
אתה זכר אל תשכח את אשר הקצתה את יהוה
אללהיך במזרב למן הימים אשר יצאה מארץ מצרים
עד באכוב עד המיקום הזה ממוריהם היותם עם יהוה
ובזורב הקצתה את יהוה ויתאנא יהוה בכוכב
להשميد אתך בעלהי ההרה להזחה לוזה האבניהם
לוזהה הברית אשר כרת יהוה עמכב ואשב בהר
ארבעים ים וארבעים לילה להזב לא אכלתיהם
לא שיתית כי תהז יהוה אליו את שדי לוזה האבניהם
כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר
הבר היה עמכב בהר מזור האש ביום הקהל ויהי
מקץ ארבעים ים וארבעים לילה נתן יהוה אליו
את שדי לוזה האבניהם לוזה הברית ויאמר יהוה
אליו קום רד מהר מזדה כי שעוזה עמר אשר היצאת
ממצרים סרו מהר מזן הדרך אשר צויתם עשו
להב מוסכה ויאמר יהוה אליו לאמר ראיית את העם
זהה זהה עם קשיה ערפת הוה הרת ממיין ואשימים
ואמוזה את שם מיהזה השמיים וauseה אויה
לגו עזום ורב מכוון ואבן וארד מזן ההר והבר בער
באס ושדי לוזה הברית על שדי לדוי וארא זהה
זטאתם ליהוה אלהיכם עשייתם לבב עגל מוסכה
סורתם מהר מזן הדרך אשר ציה יהוה אתה ואתפַּש
בשדי הלהזה ואשלכם מעל שדי ידי ואשברם
לייניכם ואתגפל לבני יהוה כראשתה ארבעים ים
וארבעים לילה להזב לא אכלתיהם ומם לא שיתית
על כל זאת אתה אשר זטאתם לעשות הרעבuni
יהוה להכעיסו ריברהי ריברהי הלא יתפַּחיד יתפַּחיד

זוט אתה כב
אתו באשiao
ואשר אתה
ובמשה וברק
ושעליז יהו
את הארץ א
אליהיכם ולא
עם יהוה מיטו
ארבעים היון
כוי אמר יהוה
ואמור אדני
פרית בגדר
זוכר לעבדיך
אל קשי הענ
יאמרו הארץ
יהוה להבאים א
הו ציאם להמתה
בכוזר הגדר ויב
בעת ההוא אמ
ראשנים וועל
ואכתב על הרכ
הלהזה הראש
וاعש ארון עז
ראשדים ואי
על הלהזה מכוב
דבר יהוה אליכ
ויתגטם יהוה אס
הלהזה בארון א
יהוה ובני ישרא
שב מטה הארץ ו
משם נסעו הגדר
מים בעת ההוא
את ארון ברית יד
ולברר בשמו עז
זאלק ונחלה עט
יהוה אלהיך לו זא
ארבעים ים ואר
בפאים היזיא לא